Jutro je.
Hodam po cesti prosjačkoj
punoj zakrpa i rupa.
U daljini se Velebit plavi
sa bijelom kapom na glavi.
Oko mene napuštene kuće
i zarasla nepokošena trava
u izgubljenom selu koje još spava.
Izgubljeno, zaboravljeno selo
koje čak ni crkve nema,
gdje život ljudima ništa ne nudi,
gdje budućnosti nema,
gdje nema ni rođenja ni vjenčanja
i gdje se još samo na proslavama ustanka
i na pogrebima okupljaju ljudi.

Jovica (*Miće Načelnikova*) Sunajko